

Nr 38.

Av herrar **Mannerskantz** och **Heiding**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt.*

I statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln p. 173 *Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt*, är i likhet med föregående budgetår upptaget ett obetecknat anslag av 100 000 kronor. Dessa medel utdelas icke direkt till fiskare utan fördelas mellan ett antal hushållningssällskap att användas till fiskets fromma. I regel har detta skett genom bidrag till förbättrande av fiskebryggor, vågbrytare och farleder eller till telefonanläggningar till avlägsna fiskeplatser och dylikt. Många nyttiga ting ha under årens lopp åstadkommits genom dessa medel, och stort behov därav föreligger alltjämt.

Nu har 1944 års fiskehamnsutredning i anledning av särskild framställning om anslag till dylika arbeten meddelat, att den icke vid sitt arbete kommer att utesluta sådana smärre arbeten, varför måhända i en framtid detta behov kan komma att tillgodoses. För närvarande äro emellertid de alltmer krympande bidragen från bensinskatten det enda anslag som står till buds för dessa ingalunda oviktiga ändamål. Uppdelade på ett flertal hushållningssällskap bli beloppen numera så små att det ibland är svårt att få verklig nytta av dem. Samtidigt som vi framhålla, vilken god användning och nytta man fått ut av de tidigare större tilldelningarna, äro vi fullt på det klara med, att man fått finna sig i en krympning av beloppen, om detta helt berott på att bensinförbrukningen nedgått. Så är emellertid ej fallet, utan staten restituerar helt enkelt icke hela skatten, trots att ingen del av bensinen användes så att något slitage på vägarna uppkommer. Ostridigt torde vara, att bensinskatten kommit till just för att finansiera det vägunderhåll, som bensindrivna fordon föranleda. Något slitage på vattnet där fiskarens båtar framgå förekommer däremot icke.

Under budgetåret 1943/44 förbrukades inom fisket 864 972 liter ren bensin, givetvis inblandad i olika slag av motyl. Härför erlades i skatt med 37 öre per liter 320 040 kronor, men trots detta erhöll fisket åter allenast 100 000 kronor eller samma belopp, som nu är föreslaget.

Departementschefen har i december 1944 inhämtat, att fiskarens bensinskattebelopp för löpande budgetår antages komma att betydligt överstiga 100 000 kronor. Man kan säkerligen utgå ifrån att beloppet kommer att uppgå till i det närmaste samma belopp som under det föregående året.

Vi ha observerat, att på fjärde huvudtiteln förekommer en inkomstpost på flyget för restitution av 37 öre per liter eller 10 000 000 kronor.

Vi finna det orättvist, att fiskarena skola påläggas en skatt så utpräglat avsedd för vägunderhåll och blott få en godtycklig summa å knappt en tredjedel av beloppet restituerad. Rätteligen bör denna post upptagas som förslagsanslag och slutgiltigt utdelas med fulla beloppet, så snart skattebeloppet efter budgetårets slut blivit känt. Detta är den enda rättvisa och exakta principen för behandling av denna sak, vilket skulle innebära, att anslaget betecknas som förslagsanslag.

Om budgetposten gives beteckningen förslagsanslag, bör den dock givetvis så mycket som möjligt stämma med den kommande verkliga restitutionen. Om man utgår ifrån att motyltilldelningen till fisket under innevarande budgetår kommer att vara något mindre än under året 1943/44, torde man dock icke kunna räkna med att skatten kommer att understiga 250 000 kronor.

Med stöd av vad vi här ovan anført få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att anslaget under nionde huvudtiteln, p. 173, *Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt* måtte betecknas såsom förslagsanslag och upptagas med ett belopp av 250 000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1945.

Axel Mannerskantz.

Arthur Heiding.
